

ACCIO 62

CIUTADANA

EDITORIAL

Política d'escàndol

En mig del natural apassionament que provoca tota lluita electoral, s'ha de procurar, per decòrum propi, mantenir-se en un pla de decència i honestedat, aixecant el to de les discussions ideològiques i defugint tothora la fútil picabaralla de marmanyera o la xerameca de safareig, que desdiu de la serietat i transcendència de la cosa política. Endinsar-se per carretons extremadament obscurs, revolcar-se, amb una mena de folia voluptuosa, en el fang de la delació i de la insídia, no ha pas d'ésser en cap moment, la norma de conducta dels homes que lluiten per un ideal, noblement, honradament sentit. Que sigui en tot cas aquest el camí pedregós i àrid dels aventurers, dels corsaris, dels que volen fer servir un ideal per a satisfer les seves vanitats i les seves ambicions.

Serà inútil, doncs, que se'ns vulgui menar per aquests viaranys. Sentim massa la responsabilitat dels nostres actes; estimem massa la nostra dignitat de ciutadans lliures, per a descendir en el terreny de la pirateria política en el qual s'han enfangat els nostres enemics i adversaris i aplicar per consegüent la pena del Talió: insult per insult, calúmia per calúmia. No; nosaltres contestarem, oposant una idea a una altra idea, una actuació a una altra actuació, contrastant valors, aclarint posicions, etc., etc. En procedir així, creiem afirmar una vegada més la nostra superioritat espiritual, situant-nos privilegiadament, per a què la nostra rèplica tingui la eficàcia adequada.

L'abim que separar el nostre partit del conglomerat dretista, és tan profund, que no val pas la pena d'establir paral·lels, ni de fer-ne esment. Allà ells amb la seva concepció retardatària i estantissa, i amb els seus procediments suïcides. Esmerçar paraules per entaular diàleg, seria pregonar buidament en el de-

sert. No així, però, amb aquells grups que tenen una certa afinitat de principis, però que estan actualment allunyats de nosaltres, per qüestions de tàctica, de procediment i d'ètica. Amb aquests, cal, és precís, es fa indispensable mantenir diàleg, per a desfer equívocs i falses interpretacions. I en el diàleg, cal puntualitzar bé els motius que provoquen aquestes discòrdies entre la gran família republicana liberal i democràtica, i que provoquen, aixímateix aquesta campanya d'escàndol contra el nostre partit.

Esquerra Republicana, és una gran força democràtica, perfectament organitzada, que exerceix el governament de la Catalunya autònoma, després d'haver obtingut per tres vegades, en tres eleccions consecutives, la confiança plena del poble català. Avui encara, malgrat el desgast natural de tot partit governant, i a despit de desercions vergonyoses i justificades expulsions, Esquerra Republicana manté la seva força i la seva plena vitalitat. A l'anunci d'unes eleccions generals, l'Esquerra, conscient del seu deure i de la seva enorme responsabilitat, s'apresta per a la lluita, pactant aquelles coalicions que creu més adients pels interessos de la República i de Catalunya. Aquesta actitud del partit català, essencialment catalanista i profundament revolucionari, ha tingut la virtut d'exasperar els nervis de tots aquells grups i grupets d'un esquerrisme més o menys autèntic, en veure allunyar-se la possibilitat d'unes actes que creien segures amb aquell front únic d'esquerreres per ells preconitzat. I és llavors, quan ha començat aquesta campanya d'escàndol, de vilipendi, de difamació, portada amb una violència tal, que ens fa enyorar les campanyes de la premsa reaccionària.

Però, senyors, és que l'Esquerra Republicana ha-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

3 novemb. 1933

15 ct.

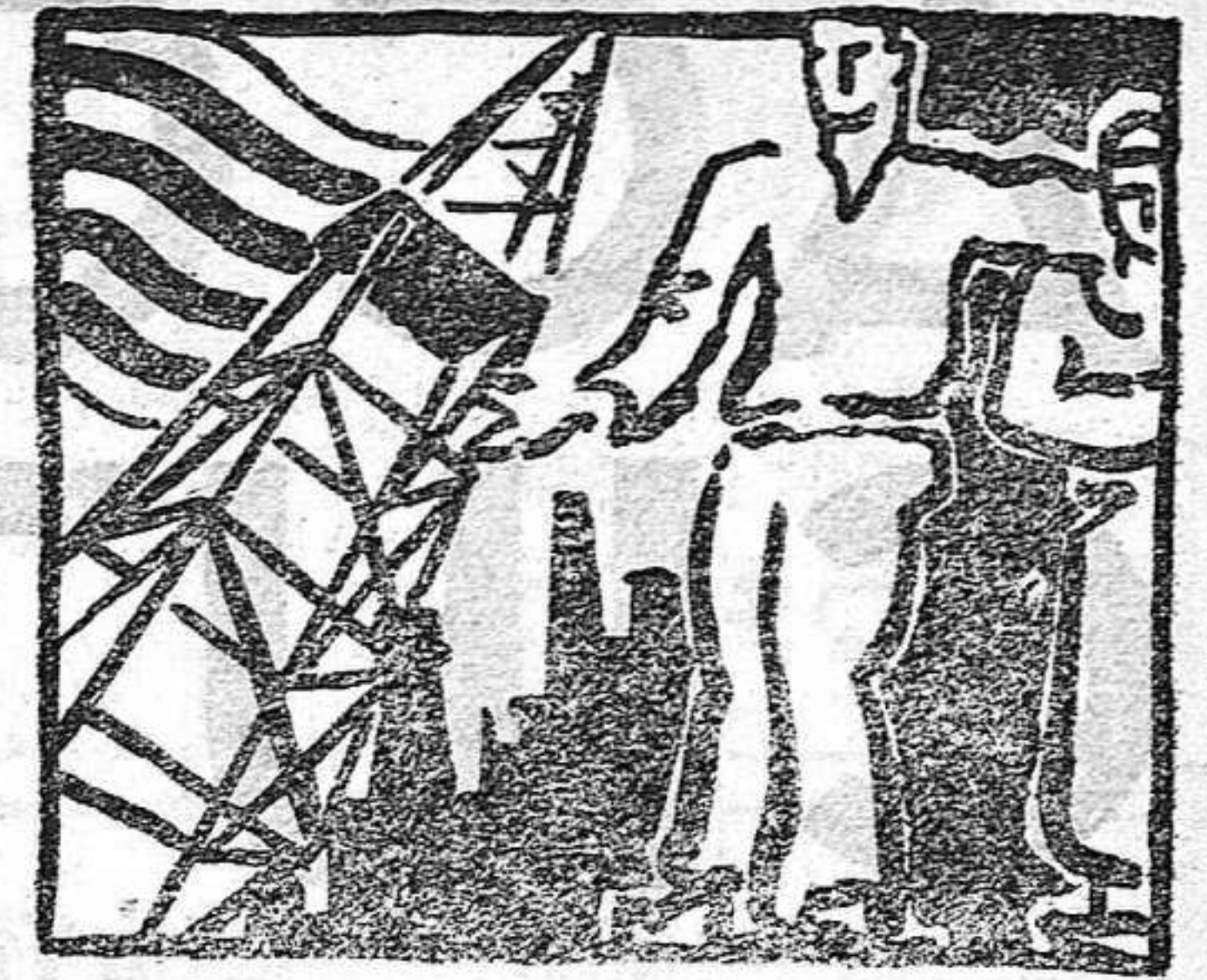
ACCIO 3 novemb. 1933 62 CIUTADANA

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75 Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º
GIRONA
Carme, 13
PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3
PUIGCERDA
Centre Republicà
STA. COLOMA
Clavé, 23

via de consentir en coaligar-se amb els seus difamadors? És que aquells que han dit un dia i un altre dia, que els homes de l'Esquerra eren uns incapacitats, uns immorals, uns lladres, tindrien la pell prou groixuda per anar amb ells de bracet, talment com si fosin persones honorables, solament per a obtenir unes actes? On és, aleshores, la moralitat i la decència?... Per la salut de la República!, diuen. Però, és que la salut de la República sols interessa en període electoral? És que és algun reconstituent poderós per a l'enfortiment definitiu del règim, aquest dividir-se i subdividir-se dels partits polítics, i entredevorar-se ells amb ells? És que no seria millor per a la salut de la República, en comptes d'uns pactes més o menys sincers i eficaços, que el poble declarés ciutadans indesitjables a tots aquells polítics, els quals, convençuts de la seva escassa valor, no sols no han volgut subjectar-se a cap disciplina de partit, perquè per endavant sabien que haurien de romandre poc menys que ignorats, si no que han procurat portar el descontentament arreu? És que, per ventura, la salut de la República depèn de què uns quants senyors obtinguin unes actes de diputat, perquè després, a l'hora de la tasca, entrebanquin o dificultin, amb les seves envegetes i passions, l'obra constructiva que ha de fer l'òrgan legislatiu de la nació?

No; nosaltres no podem creure en la sinceritat d'aquesta gent, que, a l'interès general de la República hi avantposen l'interès particular i egoista de grup o de capelleta. No podem creure en la sinceritat d'un Marcel·lí Domingo, el qual, en una lletra adreçada a Francesc Macià, feta pública en la premsa, demanava la unió de totes les esquerres de Catalunya, sense voler-se recordar que ell, no fa gaire temps, donava l'espectacle llastimós de no voler acatar l'acord, a totes llums democràtic, del Congrés radical socialista, i es separava del partit, creant-ne un de nou, i disposant-se a anar a la lluita propera, arreu d'Espanya, en pugna amb els seus correligionaris d'ahir. No podem creure en la sinceritat dels senyors Lluhí, Xirau, Comes, Terradelles i altres amics, els quals, militants d'una gran força democràtica, prescindeixen de la voluntat de la majoria del partit al qual pertanyen i tracten d'imposar per la coacció i l'amenaça, el seu criteri particular i, en no aconseguir-ho, emprenen una campanya provocadora i in-

digna des del seu periòdic, donant tema abundant per a l'obra disolvent de l'enemic comú, que són les dretes, fins a obligar als organismes dirigents del partit a procedir rigurosament, acudint a l'expulsió. No podem creure, tampoc, en la sinceritat del senyor Amadeu Hurtado, polític gairebé oblidat i que tornà novament en un primer pla d'actualitat, gràcies a la condescendència i generositat d'Esquerra Republicana, la pedanteria del qual arriba a creure's superior a tot i a tothom, i va atrafegat d'ací d'allà, donant concells que volen ésser paternals i intentant totes les maniobres imaginables, tant ara per a pescar unes quantes actes dediputat en les eleccions que s'apropen, com anteriorment les havia fetes per a obtenir una casaca de ministre per a ell o per algun del seu partit, en la darrera crisi ministerial.

No; no creiem, no podem creure en la seva sinceritat. Si fossin sincers, si fossin nobles, haurien evitat de totes passades, aquesta campanya barroerament escandalosa que porten a terme els seus periòdics, car més que contra el prestigi d'un partit, va contra el prestigi del règim i dels seus homes representatius, i haurien concentrat tots els seus esforços a atacar als enemics d'enfront, aquests enemics declarats i encoberts que sotgen obstinadament el punt vulnerable per enfonsar el nou estat de coses creat per la República, i que gaudeixen amb les nostres baralles.

I llavors sí que hauria estat possible el front únic projectat. Llavors sí que hauria estat cosa factible aquesta unió sagrada de totes les esquerres, perquè llavors, tots i cadascú hauria posat en el pacte, el que ha estat i serà sempre, norma de conducta de l'actuació d'Esquerra Republicana de Catalunya: sinceritat, noblesa, honestat, sentit de responsabilitat en l'obra de govern.

Altrament, el voler fer responsable únic al nostre partit del fracàs de la unió esquerrana, és d'un infantilisme tan absurd que ni val la pena de capficar-s'hi ni de fer-hi el més petit comentari. El poble, sobirà indiscutible, que en règim democràtic és el que sospesa actituds i falla sempre amb estricta justícia, el dia 19 de novembre dirà la seva paraula.

Tenien raó

No hem estat mai pessimistes, però hem estat previsors sempre. Ens hem fet pesats, si es vol, repetint conceptes i preveient el que fatalment ha passat. A ningú podem donar la culpa si no a nosaltres mateixos. Aquest excés de sensibleria de què tant ens yantem, ens ha portat a uns moments de preocupació que podríem haver evitat. No es va voler prevenir i ara s'haurà de curar. El que no es va voler fer en aquests dos anys i mig de República, ara s'haurà de portar a cap. El romanticisme haurem de combatre'l amb el positivisme. La poca decisió i l'abús de tolerància, ens obligarà a ésser energics per aixafar definitivament tots els resavis d'aquella Ibèria malaltissa, de "xulos, de "majos", de vicis, de dropada, de cavallers armats, de conxorxes entre el poder, l'església inquisitorial, el tradicionalisme troglodita i l'explotació indignant del pobre poble sofert, esclavitzat sota el jou dels senyors, amos absoluts de llurs destins i de llurs vides.

En el sentit legislatiu, pesi a les obstruccions i a la guerra sostinguda pels nuclis insensats, hem fet una obra renovadora esplèndida, hem amassat un Compendi Constitucional que ens situa en un pla de millorament social i a un nivell digníssim del nostre temps, enfront de les altres nacions europees i americanes. El sentit humà, el sentiment de dignificació i nivellament del nostre país, hi són plasmats noblement...

Però l'aplicació no s'ha fet, i això ha portat un desencís a molta part de poble. I l'empatx de Democràcia, ha fet que els governants miressin amb massa suavitat els enemics del Règim, i amb excés de prudència als imprudents, i amb massa benevolència als que no n'haurien pas observat amb nosaltres, si els papers haguessin estat a la inversa.

I és lògic, com a conseqüència natural, que tota aquella munió de cavernícoles, de monàrquics i de derrotistes, que en proclamar-se la República s'amagaren en els cataus, tement repressàlies i justícia ciutadana, a mesura que ha passat el temps i tot ho hem resolt de bona fe, plens d'humorístic apiadament, convertint la nostra obra revolucionària en una ridícula innocentada, que poc a poc ells hagin aixecat el cap novament, prenent-nos per uns infelïços bons minyons, que són molt capaços de fer soroll i capgirar un Règim, i després satisfets de la nostra obra, compadits dels botxins del poble i els seus seguidors, els convidem a prendre cafè per col·laborar la nostra victòria...

I també és lògic i natural, que tots aquests escorpits del país, en veure la nostra bona fe, hagin anat minant i socavant, valent-se

de la inculcra, de la ignorància, dels exigents, dels neguitosos i de tota la trama de decebuts i dels utopistes ideològics, tornant a refer-se poc a poc de la batzegada que sofriren el 14 d'abril de 1931, hagin sembrat una sèrie d'insídies sempre propícies a ésser admeses per la massa de poble que encara viu a la "lluna".

I el pitjor del cas, és que avui tenen ja la gosadia de tornar a plantar cara desafiant el poble republicà i el Règim, amb una barra i un cinisme, com si tornéssim al segle XVIII, amb l'esperança de què la vella i caducada Espanya dels Austriacs, pogués avui tornar a imposar llur tirania damunt del poble espanyol en ple segle XX, en el que una Espanya novella i plena de vida aspira a fer-se un lloc preeminent entre les grans potències de la corrent civilitzadora.

I un dia és la ridícula "vedette" Gil Robles, que a Madrid fa un discurs contra el Règim i contra Catalunya i el Estatut; un altre dia són uns desgraciats descendents d'aquella dinastia catalana-aragonesa, que des d'Aragó, enterbolits per les riqueses que els hi han infiltrat, es permeten trametre telegrames desafiadors al nostre President Francesc Macià, i arreu, la clericalia, els ofuscats i tota la nissaga de fantotxes com en Royo Vilanova, fan predicots contra Catalunya, perquè saben que combatent-la, ataquen el Règim.

I totes les "dames d'estropajosa", les cristianes, les rates de sagristia, les concubines del vici, la lepra i la immundícia reaccionària, es llancen al carrer a pidolar entre la misèria per engatussar-la novament, oferint-li estampetes, alguna manta, molts badalls i un pervindre sota el seu domini, que tants anys ja els tingueren, per fer-los servir de vergonyosa explotació inhumana i incivil, com si els oferissin un nou món per descobrir.

I tot són comentaris; i tot són suposicions i càlculs. I els republicans hem de veure com una befa a les nostres barbes, totes aquestes revifalles esporàdiques que tornen a enrarir l'atmosfera sanejada suara pel Règim. I al propi temps que això ens indigna, ens predisposa al cop definitiu. Bandedjarem un Règim d'oprobri i fòrem condescendents, perquè com a demòcrates, som humanitaris i no volguérem abusar damunt dels vençuts de la força incontenible que teníem a les nostres mans i de la que ells temien un escarment merescut, però en lloc d'ésser agraits, volen demostrar-nos que no són mereixedors de la nostra benevolència i que són venjatius i obcedament temeraris.

Tenim, doncs, raó de sostenir en les nostres campanyes de premsa, que el no fer-nos respectar ens portaria a moments de tenir

d'imposar-nos i fer una neteja definitiva que no varem voler fer l'any 31. (Oidà s'hagués fet).

Primer és un 10 d'agost que ens esperona. Després un aobstrucció al Parlament. Més tard, un front únic per fer-nos la guerra oberta i finalment, amb la premsa comprada, els diners robats als pobres i una obcecació ridícula, despleguen les forces arreu, fan campanyes desafiadors i esperen fer trontollar la nostra obra per veure d'entronitzar novament a Espanya una època de basarda i paorosa opressió simbolitzada en l'església, el diner i l'espasa.

Ah, republicans! Quantes vegades hem hagut de sostenir que les llibertats d'un poble no s'obtenen amb safata, com s'aconseguí a Espanya. Fullegem la Història del Món i no trobem cap canvi de Règim com el que es produí a Espanya. I les coses que no es guanyen amb sacrificis, tard o d'hora, s'han de defensar en els terrenys de la violència. Les amenaces que ens fan, ho diuen prou clarament, i ara serà el moment àlgid per tots nosaltres, de donar un pas definitiu que falli per sempre més, el pervindre del nostre país.

Els homes d'Esquerra i tots els que sentin sincerament l'afany evolutiu d'un benestar social, cal que ens preparem a sostenir una lluita que fixi per sempre més l'estabilitat de la República, l'Autonomia de Catalunya, la Reforma Agrària, el laïcisme i la dignitat proletària.

I és en aquest sentit, que tots els republicans que tinguin convicció i responsabilitat, en la pròxima uita electoral faran que amb el seu vot i amb el de les seves dones, filles i parents, quedin aixafades totes les revifalles d'un passat eixorc, fellorc i vil, fent que de les urnes, surti el fall inviolable de tot un Poble latent i emancipat.

Per tant, disposem-nos tots a ratificar l'objectivitat de la nostra República, i si guem tots atents als resultats, per obrar decididament en conseqüència.

ARTEMI CASANOVAS

J. BALAGUER TORT
ADVERTAT

Progrès, 12 - 1.er - 1.^a
Teléf. 153 Girona

III

És l'Associació Sindical i Cooperatista de Treballadors del Camp de la Comarca d'Olot que parla.

En els nostres articles anteriors, hem vingut fixant serenament la posició de l'A. S. C. T. C. de la Comarca d'Olot amb un programa mínim de reivindicacions que aquesta Associació espera obtenir de les lleis que s'han promulgat i de les que estan en vigílies d'ésser promulgades, i avui, amb aquest article, fixarem la nostra posició davant les eleccions legislatives que s'apropen.

Les masses camperoles, a la nostra comarca, estan amarades d'un franc esperit esquerrista, d'un esquerrisme renovador, d'un esquerrisme que ha d'enderrocar de mica en mica aquell poder feudal i cavernari que fins avui ha regnat en el camp; aquelles costums podrides que feien de cada camperol un esclau; esclau de les voluntats i capricis d'un "senyor", que només de voler-ho, tenia aquest influència per llançar a tota una família a la misèria, i anar evolucionant sense marrades, però trepitjant terreny sòlid cap a la conquesta de tots els drets que ens corresponen.

Portem prop de tres anys de República. Amb aquest període, hem adquirit moltes llibertats i hem conquerit algunes reivindicacions, no totes les que hauriem volgut, però sí més que no n'hauriem obtingudes amb tota una eternitat de monarquia. És per aquest camí, creiem nosaltres, el que ha de portar-nos a la fita de les nostres aspiracions. Per tant, hem de defensar-la i posar-nos al seu costat quan aquesta perilli.

Ara bé; avui la República necessita de tots els republicans. La llibertat dels pobles està a les nostres mans; amb el vot a la mà, els espanyols podem modelar l'Espanya del color que volguem; estem en vigílies d'unes eleccions legislatives. Totes les reivindicacions que hem adquirit, les que esperem conquerir estan en perill; cal defensar-les. La burgesia ens amenaça ja amb el pacte de la fam; amb el comiat de les terres que treballem; amb l'ofegar les lleis laiques i socials; els jesuïtes somnien llur retorn, mentre els militars monàrquics somnien amb aque ll poder que tenien damunt els ciutadans, amb aquells banquetes i aquelles festes que els donava l'ex-rei feló, algun pensará en una Dictadura, amb el feixista, tal volta. Tot això — diuen e:s — si poden guanyar les eleccions.

És hora de gran responsabilitat, Cal, amb gran serenitat plantar cara a aquesta genteta; barrar-los-hi el pas. Cal que les nostres llibertats les defensem pam a pam, posant per damunt dels nostres ideals, per damunt dels nostres interessos, la salut de la Repú-

blica; cal que ens deixem de passions i extremismes que podrien ésser funestos per a la República i facilitaríem el triomf a la reacció.

Analitzem la situació: A Catalunya, o bé ha de guanyar l'Esquerra Republicana de Catalunya o bé ha de guanyar la Lliga Catalana.

La Lliga Catalana, representa les dretes, la reacció, els monàrquics, en una paraula; els mateixos que bandejarem el 14 d'abril i que avui ens amenacen en restaurar un poder més absolut i despòtic si poguessin entrar de nou; mentre que l'Esquerra Republicana de Catalunya representa la República, l'emancipació, el camí de la Llibertat... Indubtablement, que alguns no estaran contents de l'actuació d'aquest partit; els uns, perquè ha anat massa cap a l'esquerra, i altres perquè hi ha anat poc; però, ja ho hem dit, la República ens necessita, i és precis deixar de banda aquestes petiteses de detall. Hem de pensar que si ens decantem cap a l'extremisme fem joc a les dretes i els donem el triomf i si donéssim el triomf a les dretes, als monàrquics, que la República caigués, tinguem-ho present que faríem un retrocés que seria vergonyós davant el món; hauríem perdut totes les llibertats i restarien estèrils tots els esforços que hem fet, i és quan tornariem de cop i volta a ésser esclaus d'aquells esbirros que, despitats, ens fuetejarien encara més, aquells esbirros que tenien damunt nostre poder de vida i també de mort, puix quan els donava la gana ens feien matar portant-nos en qualsevol Monte Arruit o Anual, i altra vegada els nostres fills serien com abans uns analfabets, uns incauts, uns "pagesos" — qualificatiu que tant blasmen — i eternament uns servidors de l'aristocràcia.

Vistes aquestes raons, la nostra posició és ben clara. Nosaltres volem evitar totes aquestes misèries, volem que la República s'afermi i amb ella, legalment, serenament, seguir lluitant. L'Associació Sindical i Cooperatista de Treballadors del Camp de la Comarca d'Olot, està al costat i votarà l'Esquerra Republicana de Catalunya, igual com la votà el 14 d'abril, el 28 de juny, quan les eleccions per a Diputats al Parlament Català i la votarà sempre que sigui necessari per defensar la República de les urpes dels llops monàrquics.

PERE LLONGARRIU

Secretari de l'A. S. C. T. C.

de la Comarca d'Olot

Argelaguer, novembre de 1933.

L'IMPUDOR DE LA "LLIGA"

El plantejament de la plataforma electoral lliguera per les vinents eleccions, per totes les noves que ens arriben, significa el batre un record d'impudícia. Com una vella maretriu, la "Lliga", planeja un fron únic electoral de combinació i entesa amb totes les escorrialles de la política més desprestigiades. Que no gosin després parlar de Romero Robledo.

En efecte: se'ns diu que a Barcelona — i ho sabem de bona tinta — la "Lliga" ha establert contacte per mitjà dels senyors Cambó i Duran i Ventosa, amb els carlins i amb els homes monàrquics de "Peña Blanca", és a dir, amb els elements més accentuadament alfonsins (de les dues branques) i amb els nuclis més específicament anticatalans. Reeixirà o no la maniobra. N'hi ha prou en saber que l'intent hi ha estat — per a demostrar que els homes de la "Lliga" no senten escrúpols — com no els han sentit per anar contra l'autonomia en defensa dels interessos agrícoles, — l'Institut de Sant Isidre manipulat per conspicus lliguers.

A Barcelona província, pacten amb els radicals. A Tarragona, també amb els radicals. A Lleida amb totes les deixalles més vitandes del caciquisme lleidatà dels Rodés, dels Rius i dels Agelet. D'aquest mosaic impudicencara es salven externament, almenys, els lliguers de Girona. Diem externament, perquè si es pensessin guanyar en la nostra circumscripció i sapiguessin que el tret no els ha de sortir per la culata, donant el triomf per minories a un senyor Ayats, verbigràcia, tampoc els regionalistes de casa nostra s'haguessin parat en consideracions escrupoloses per mancades de pudor polític que haguessin estat.

La cosa com es veu és edificant. Tant, que "Unió Democràtica de Catalunya", satèl·lit electoral de la "Lliga", fins ara, ha sentit les galtes enrogides de vergonya per la des preocupació dels seus ex-aliats i ha preferit anar al sacrifici, i àdhuc al ridícul, abans d'anar de bracet amb els que comercien de mala manera amb el seu nom i amb la seva moral política, avenint-se a tota mena de tripijocs per veure d'aprofitar-se de les circumstàncies.

Mala tàctica és aquesta. I també mal auguri.

La "Lliga", que tant parla dels seus trenta anys de catalanisme, està demostrant que perd catalanitat a marxes forçades. Així no es recata d'anar amb els radicals i els monàrquics, típicament anticatalanistes; així no amaga els seus desigs de què triomfi a Espanya els agraris de Gil Robles i Royo Vilanova, malgrat saber que aquest triomf

seria un cop de mala baba per a la nostra autonomia.

Res la detura en els seus afanys, i si per unes casques de ministre un dia traicionà el moment culminat de l'Assemblea de Parlamentaris, ara en defensa d'uns interessos de classe no tem la responsabilitat de marcar les possibilitats de la llibertat catalana dintre la República.

Amics, la "Lliga" ofereix un blanc considerable en aquest sentit. Cal que es posi de relleu en la vinent campanya electoral aquesta conducta impúdica i malestruga.

ENVISAGEM EL TRIOMF

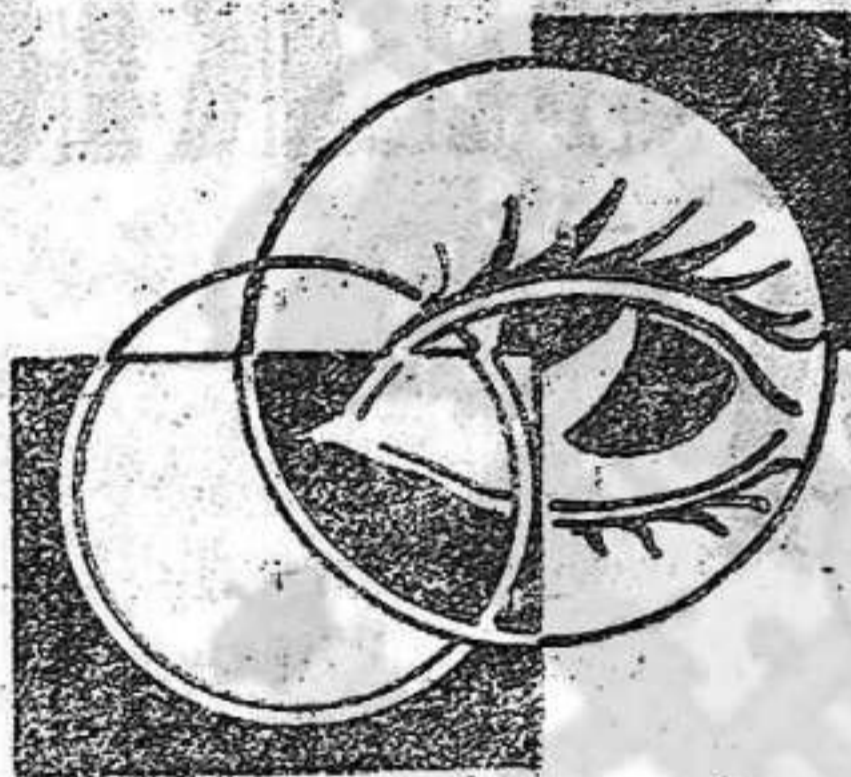
La setmana entrant començarà de ple la lluita electoral. Ningú no dubta del triomf de la candidatura d'esquerra per la nostra circumscripció. No en dubten ni els adversaris. La "Lliga Catalana" presenta una candidatura que és tota una revelació, perquè està pensada en forma que es destaquin dos candidats, qual elecció es vol assegurar — els senyors Estelrich i Badia — acompanyats de tres noms que en diríem de farcit — els senyors Carreres, Dalmases i Negre —. No hi figura cap nom alié a la disciplina del partit per tal d'evitar la possibilitat de que d'estranguis, com l'altra vegada amb el senyor Ayats, es filtri un dels convidats i s'entauli en lloc preferent en la taula de la victòria. És aquest un signe expressiu de com en l'ànim dels propis adversaris hi ha la profunda convicció ressonant que hem d'assolir, malgrat el vot de la dona, que al-

guns tema i damunt del qual tots especulen.

Labriyada esquerrana i la potència de la seva organització en terres gironines, és tal que ja la victòria moral és nostra amb caràcter indiscutible i concedida per un consorci de parers vinguts dels quatre vents. Cal fer-la, però, més rotunda encara, més alçapremadora de la voluntat popular, no solament per a respondre al que de nosaltres s'espera, sinó per a recolzar en ella una segura i esplendent victòria electoral, quan el mes vinent es consulti el poble per a designar els homes que han de constituir els Ajuntaments, tenint ben present que si totes les eleccions són transcendents, les municipals vinents tindran una doble transcendència: la política que resulta de les mateixes i la d'ésser els nous Ajuntaments els primers de la Catalunya autònoma i de la encertada labor dels quals ha de néixer un nou estil de govern municipal que pel mateix no té precedents entre nosaltres.

Cal combatre, amics, amb decisió i sense repòs, que nosaltres tenim la sort enorme de lluitar assistits per l'esperança d'obtenir ineluctablement un premi proporcionat als esforços i a les generositats que esmercem en la lluita, cosa que manca al braó dels nostres adversaris; mancament que pel sol fet de la seva existència és ja un handicap considerable, qui sap si insuperable, per a prodigar en arrestos fecunds i definitius, aquella quantitat de profit que fa sonades i rutilants totes les victòries.

Amb fe, amb esperança, amb coratge, doncs, amics, a la lluita!

ESPIELL

Segons rumors, els simpàtics cavernícoles locals (espècie que va des del flamant regionalista nou republicà, fins als hercus directes dels trabucaires Saballs, Benet, Tristany, etc., etc.), veient bastant compromesa l'elecció del dia 19 de novembre, han decidit apel·lar a tots aquells mitjans que puguin fer viable el triomf de la seva candidatura. A tal objecte, han decidit tornar a posar de moda una cosa que tots recordem amb la satisfacció que és de suposar: el pistolerisme.

Obliden, però, aquests senyors del "terrer" i del "Déu, Pàtria i Rei" que Catalunya és una terra de "recuits", i que en les comarques gironines els "matons" no han tingut mai gaire sortida.

Es diu que a Barcelona, la Lliga Regio-

nalista (avui Catalana) i els Radicals, aniran coaligats en les properes eleccions.

També es diu que el "Paquitu" Cambó, el simpàtic creador de l'anarquista de Terrassa, ha tret la pols a aquell cèlebre Partit Centrista (darrer esforç del líder català a l'any 31, per a salvar la monarquia borbònica) i que d'acord amb alguns "peixos grossos" de Madrid, el tornaran a oferir a la consideració pública.

Decididament, Lliga Catalana (abans Regionalista), accentua cada dia més el seu catalanisme. No en va s'han passat trenta anys de... etc., etc.

El senyor José Algora, exemplar notabilíssim de l'espècie royovilanovesca, deu estar, a hores d'ara, excitadíssim en veure

que l'amenaça de Macià, de traspassar l'Ebre, ja s'ha confirmat.

Efectivament, diumenge proppassat, els representants de la Catalunya autònoma, traspassaven solemniament l'Ebre, per associar-se a l'homenatge que l'Espanya liberal, l'Espanya republicana, tributava al gran novel·lista i més gran repúblic, Vicenç Blasco Ibàñez, amb motiu del trasllat de les despulles del fill preclar al seu país nadiu.

València, la germana, i les altres terres germanes d'Espanya, podran jutjar amb els fets, quins són els afanys de Catalunya: efusió fraternal d'un poble comprensiu que vol ésser comprès.

Ara, està clar, que la comprensió d'un José Algora, posem per cas, no ens interessa gaire.

Ha aparegut "Renovación", diari radical que ve a substituir el vell "Progreso" que ha passat a millor vida.

El canvi es feia necessari. "El Progreso" recordava massa les campanyes rabioses de vint-i-cinc anys enrera, amb "jóvenes bárbaros" i "damas rojas", i això esparverava el bon burgès panxacontent, que cada vespre, en ficar-se el llit, resa una oració per la salut de Don Alejandro.

Ara, "Renovación" encarnarà amb tota puresa, el radicalisme dels Pic i l'on, dels Santiago Alba, dels Sedó i altres conseqüents.

L'Institut Català de Sant Isidre, entitat que té molt de Sant Isidre, però que té molt poc de catalana, ve celebrant diumenge passat un acte "monumental" a la Monumental de Barcelona, que va ésser un monumental fracàs.

L'objectiu d'aquesta reunió era, segons sembla, per a protestar de la legislació agrària que porta a terme la República i el Parlament Català, i fer manifestació pública d'adhesió al Partido Agrario Español, qual partido està integrat per aquesta pobre classe que és el propietari rural, que es veu obligat a viure tristement gastant en jocs, vicis i "francachelas", les rendes que els dóna les terres que els altres treballen i que han tingut de constituir-se en agrario espanyol per a resistir les escomeses d'aquells que, ensems que se'ls fa l'almoina de deixar-los treballar la terra, encara es creuen amb dret de guanyar un jornal que els permeti viure decentment.

No cal dir com lamentem que Sant Isidre hagi de servir d'ampar d'un Institut que fa all-i-oli amb els Gil Robles, Martínez de Velasco i Abilio Calderón, víctimes destacades del agrario espanyol.

Las derechas espanyoles, en el seu afany de portar aires renovadors en la política general d'Espanya, ensems que ofereixen un programa que és una garantia seriosa per a la pau i la tranquil·litat de la nació, ofe-

reixen així mateix un seguit de noms que n'hi ha per engrescar al més refractari.

Vegei, si no: Lacierva, Calvo Sotelo, March, Primo de Rivera (fill), Albiñana, Róyo, Gil Robles, etc., etc.

Nosaltres, els catalans, que estimem també les glòries pairals, trobem a mancar-hi uns noms: Puig i Cadafalch, Bertran i Mussito...

DONA CATALANA:

Abans de votar, pensa que l'ordre de les dretes, l'ordre de la Lliga, és l'ordre de la Lliga, és l'ordre mortal de la violència, sotmès a la força d'un Estat constituït per mantenir les injustícies que només a les dretes afavoreixen. L'ordre de les esquerres és el de la Llei per a tots, viva, noble, creadora de justícia social i de llibertats públiques i de drets cívics. El primer d'aquests drets teus, dona catalana, el reconeix solemnement la República en donar-te el que les dretes es negaren sempre a posar a les teves mans de ciutadana: el vot.

DADES ELECTORALS

A la Circumscripció de Girona li corresponen set diputats: cinc diputats per majoria i dos per minoria. Per ésser elegit per majoria, cal que un dels candidats obtingui almenys un nombre de vots equivalent al 40 per cent dels votants. La resta de la candidatura serà triomfant per majoria si reuneix un nombre superior al 20 per cent de vots vàlids escrutats.

Essent el Cens electoral de la Circumscripció de Girona de 197.276 electors, i suposant prenguin part en la votació tan sols el 60 per cent, o siguin 118.365 electors, es necessitaria, perquè hi hagués candidatura triomfant, que un, o varis d'ells, obtingués 47.346 vots. En aquest cas, els candidats per minoria hauran d'obtenir-ne 23.623, equivalent al 20 per cent dels vots escrutats.

PRFN.cg
notes de carnet

TASCA PROPAGANDISTA

Iniciat el període d'eleccions, preguem a totes les Entitats i Centres polítics de la nostra Comarca, dirigeixin les demandes pertinents a la celebració d'actes públics, al Secretariat Polític del Partit, on han estat instal·lades les oficines electorals.

Igualment, preguem a les altres Comarcals de la Circumscripció, que els interressi el desplaçament d'alguns oradors de què podem disposar, es dirigeixin a la mateixa direcció a la major brevetat.

De 10 del matí a dotze de la nit, s'han establert uns torns dintre el Centre d'Unió Republicana, per tal de cuidar convenientment tots els detalls que comporta un període electoral.

Qualsevol dificultat serà resolta en la Secretaria Política, carrer del Carme, 13.

CANDIDATURA D'ESQUERRA REPUBLICANA

Josep Mascort Ribot

Melcior Marial Mundet

Josep Sagrera Corominas

Miquel Santaló Parvorell

Manuel Serra i Moret

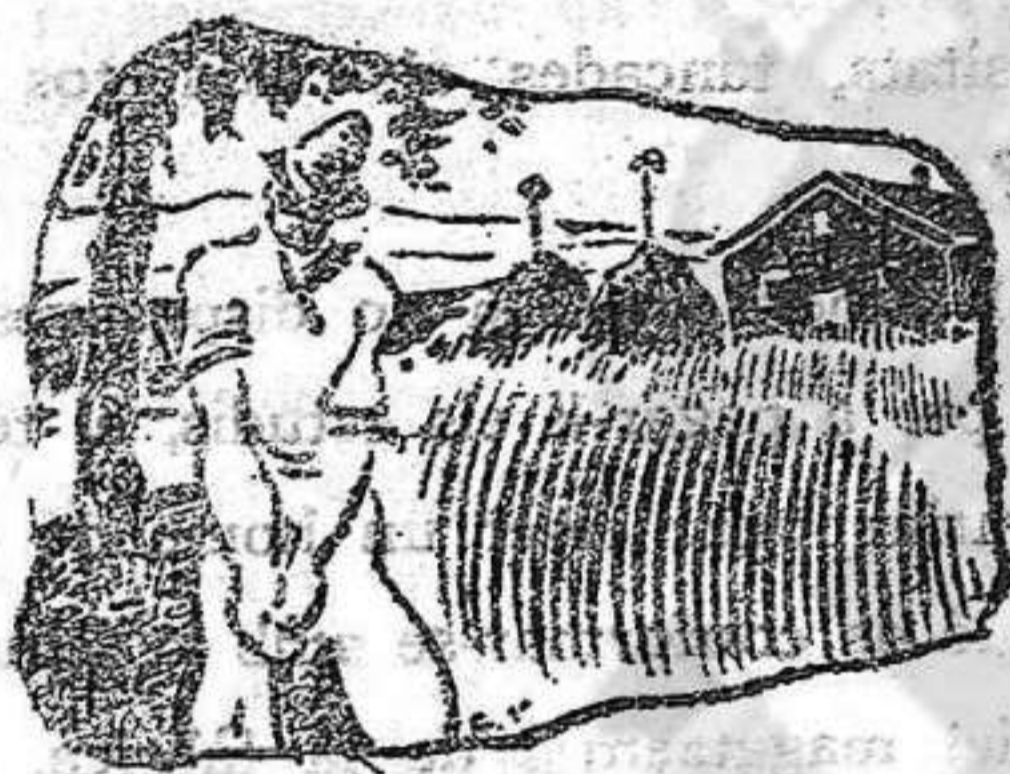
La coalició d'Esquerres a Barcelona

Els il·lusos de "L'Opinió", que últimament han arribat a la paròdia política de crear un Partit, com el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, pel sol fet de portar-lo al Govern Civil a segellar, avalats per les signatures de deu probables socis com són el senyor Lluhi, Xirau, Terradelles, Comes, Vilalta, Irene Polo, dos impressors de l'esmentat diari, dos repartidors i el porter de la casa on viu el senyor Lluhi i Vallescà, van a la lluita electoral propera, coaligats amb quatreombres de partits, per a combatre, segons diuen, a la Lliga Catalana.

Es necessita una mentalitat, solament com la del senyor Lluhi i Vallescà i els seus amics, per comprendre que la millor manera de derrotar (?) a la Lliga Catalana, és presentar altra candidatura esquerrana. Sortosament, tothom s'ha donat compte ja del que representa per la tendència esquerrista de Catalunya, aquesta colla d'avinagrats i desesperats que es belluguen darrera les pàgines de "L'Opinió".

No comprenem com Acció Catalana Republicana ha fet el disbarat d'anar coaligats amb els esmentats elements, que sols els poden restar vots d'aquells que, votar a A. C. R. representa una renúncia de la seva personalitat política, o bé un sacrifici tradicional.

Com els àngels rebels de què ens parla la història sagrada, el senyor Lluhi i Vallescà, en un moment de supèrbia, en el nostre cas moltes vegades repetits, varen merèixer els honors (?) d'ésser llançats del sitial preferent que la benevolença d'un home bo els havia col·locat. El seu desconsol encara no els ha passat, i és tant el seu encengament que, malgrat dicteris contra l'Esquerra, volien coaligar-se amb ella. Ressentits, malparats, formen a la desesperada, a última hora, una coalició que celebren, perquè serà la demostració més evident del seu fracàs, i

GARROTXA

OLOT

MOVIMENT ELECTORAL. — Comencen a bellugar-se els partits polítics; tots es preparen per a lluitar i assolir, si els és possible, la victòria per al seu Partit.

A la ciutat d'Olot, com arreu de Catalunya, els únics combatents remarcables seran dos: la Dreta i l'Esquerra. Les altres forces, ja siguin anomenades Centristes, ja es diguin revolucionàries o reaccionàries, no seran més que purs accidents, en aquesta batalla electoral del proper 19 de novembre, la qual, en certa manera, decidirà la sort de la República i l'afermament o negligència de la nostra Autonomia.

El corrent i la ventada espiritual que major nombre de votants impulsa, a la nostra ciutat, com arreu de Catalunya, és afor-

tunadament a favor dels ideals que tan brillantment defensa l'Esquerra. No cal dir com el seu pacte i aliança sincera amb la U. S. de Catalunya, prova encara més el seu autèntic esquerrisme, i per la mateixa raó esdevindrà un centre més potent d'atracció d'aquells ciutadans, que, com deia molt acertadament el senyor M. Serra i Moret, són els més intel·ligents, els més nobles i els més útils, ço és, els obrers. La massa obrera cada dia es va convencent més que a Catalunya no hi havia existit mai cap Partit polític que de debó treballés entusiàsticament per les reivindicacions del proletariat, com ho fa l'Esquerra, i avui, considerarà que és la única força que pot consolidar aquestes reivindicacions, ja obtingudes, i obtenir-ne d'altres. L'arranjament de la darrera vaga de Gas i Electricitat de Barcelona, n'és una prova eloqüent dels bons desigs dels homes de l'Esquerra a favor dels obrers.

Circumscriuint-nos a la nostra ciutat, també és l'Esquerra qui té més dret a demanar el vot dels obrers, puix que a les iniciatives dels homes de l'Esquerra són degudes les millores que en el camp cultural i social s'han portat a cap. I encara podem afegir que ben diferent i molt més extensa i intensa hauria estat la tasca realitzada

sense el més lleu perjudici per Esquerra Republicana de Catalunya.

Els acords del Partit d'Esquerra a totes les circumscripcions de Catalunya sobre la conveniència d'anar coaligats o sols a la lluita electoral, varen prendre's democràticament, de conformitat amb els principis del nostre ideari. Varen manifestar-se primerament els Partits Locals; aquests varen portar el seu pensament en les respectives Comarcals, i, per votació, les diferents Federacions, varen acordar anar a la propera lluita electoral, sols coaligats amb la Unió Socialista de Catalunya. Els senyors de "L'Opinió", que han fet una forta campanya contra l'Esquerra, qualificant-la de "feixista" per l'entusiasme demostrat en tot moment per un partit que d'ella en forma part integrant, tenen uns moments d'esperança de coalició amb l'Esquerra, mercès a unes gestions personals de sota mà fetes feixísticament prop del senyor Macià, i com comproven qu'eres podria fer-hi el bon desig d'un home sol per fer variar els acords presos en Assemblees, i desaparescuda aquella, desenganyats, decebuts, sols guiats pel sentit de conservació, acorden un joc desesperat que, en els seus deliris de grandeses en diuen Coalició d'Esquerres, per anar contra la Lliga Catalana, perquè l'Esquerra, segons ells, ja no tenen força per enderrocar-la novament.

Estigueu tranquils, pobre gent; no passeu ànsia per la sort del sentit esquerrista que novament ha de manifestar-se el poble català en l'elecció dels nous parlamentaris en les Corts Espanyoles i no sereu, de bon tros, vosaltres, qui s'emportarà la seva rerepresentació. Esquerra Republicana, en les circumscripcions de Barcelona-ciutat, Barcelona-circumscripció, de Lleida i de Tarragona, i el Partit Republicà Federal Nacionalista, adherit a Esquerra Republicana de Catalunya, seran les que rerepresentaran novament, a igual que el juny del 1931, l'esperit i sentiment català dintre el Parlament d'Espanya.

per l'Esquerra, si aquesta hagués tingut una majoria a l'Ajuntament, — que la hi podia tenir — si no hagués fet de suport i servit d'escambell a Partits i a homes que més tard serien els principals entrecbancadors de l'esmentada obra.

Per això, diumenge, a Concentració d'E. R. hi havia un gran contentament i un desig més intens de treballar, sense defallences, en la propera campanya electoral, puix que aquesta vegada, com ja en l'anterior, l'Esquerra va a la lluita, amb el verb ben fiure, sense aquelles reticències que imposarien uns aliats, els programes polítics dels quals, no són altra cosa que retalls dels altres. L'Esquerra té unes doctrines ben concretes i clares; la U. S. també les hi té i amb l'avantatge de proposar solucions, per als problemes socials, des d'un pla ideal més elevat i, per tant, més anhelat; serà, doncs, la feina electoral ben grata a tots els militants de l'Esquerra, per quant no es veuran obligats, per cap pacte, ni aliança, a parlar de les doctrines democràtiques del seu Partit, amb eufemismes i ambigüitats, sinó que ho podran fer amb plena llibertat i concreció.

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS A CONCENTRACIÓ. — Diumenge passat

tingué lloc una reunió general de socis, a l'objecte de parlar de l'actual moment polític.

Obrí l'acte el seu president, Ramon Calm, el qual exposà, a grans trets, la situació política general a Catalunya i també fixa la norma política que calia seguir a la nostra ciutat.

Féu observar als socis la coincidència de tota la premsa a criticar durament l'obra de l'Esquerra i l'afany extraordinari que posaven principalment els periòdics "L'Opinió", "La Publicitat" i, sobretot, "El Bé Negre", a bescantar i calumniar els cabdills dirigents de l'Esquerra.

Explicà les causes que motivaven la conducta incivil d'aquests periòdics, els quals fan els últims espeternecs i concussions, puix que segurament les eleccions dels dies 19 de novembre els donaran la pena de mort ben merescuda, i també als partits polítics que defensen. Una rellevant personalitat política de Catalunya, parlant de la gent que paga i es serveix d'aquesta premsa, deia que era més inútil que els fems, perquè els fems serveixen per femar, mentre que ells no fan altra cosa que infectar.

El senyor Calm cedí la paraula al company A. Dot-Arxé, al qual pregà, com a més assabentat de la marxa política, per conviure-la més intensament, que exposés als reunits les seves impressions polítiques del moment i expliqués, amb més detalls, la forma d'anar a les vinents eleccions.

El secretari del Parlament de Catalunya, senyor A. Dot-Arxé explica els treballs que en vista de les eleccions del 19 de novembre, havia realitzat l'Esquerra de Catalunya i la Comarca de les terres gironines; treballs que havien culminat en la coalició de l'Esquerra amb la U. S. Explicà igualment les causes i motius que havia tingut l'Esquerra per a defugir el pacte amb les altres forces que es consideren d'esquerra, a Catalunya.

Digué els noms que probablement constituïrien la candidatura de l'Esquerra a la nostra província.

Explicà, amb una sèrie de raonaments i proves irrefutables, com es podia estar optimista i plenament decantat a un sorollós triomf de l'Esquerra arreu de Catalunya, puix que l'entusiasme que es veu en els seus mitings és una cosa imponent i que no dona lloc a dubtar de la victòria esclatant que novament assolirà l'Esquerra el dia 19 de novembre.

Tots els socis assistents a l'acte es convenceren de la veritat que acabava d'expo-

sar el company Dot-Arxé i s'emportaren d'aquesta primera reunió electoral una ferma esperança en el nou triomf de l'E.

El senyor Calm donà per acabada la reunió i esperonà a tots els reunits a treballar ardidament per l'E. en la propera lluita electoral.

CENTENARI DE L'ODA A LA PÀTRIA DE BONAVENTURA ARIBAU.—

Divendres, dia 27, donà una interessant conferència, al saló de sessions de l'Ajuntament, el senyor Manuel Serra i Moret, el qual parlà de la Renaixença a Catalunya.

Féu la presentació el senyor Gil Vidal, el qual amb unes breus quartelles exposà la personalitat més que política, literària i sociològica del senyor conferenciant.

El senyor Serra i Moret, amb una gran senzillesa i profundament de pensament, desenvolupà la seva disertació sobre el Renaixement de Catalunya; eren tan encisadores les seves paraules i els pensaments que desgranava tan originals i atractius, que el selecte públic que l'escoltava, s'abstenia de fer el més petit soroll, a l'objecte de no perdre cap de les belles imatges i plaents idees que el senyor Moret anava sembrant en aquell ambient, on amb tanta atenció i afany se l'escoltava.

La conferència, tant per la forma planera, socràtica, com pel seu contingut, altament suggestiu i humà, constituí una eproració sincerament lloable i palesà l'exquisidesa d'nima del conferenciant, com també la immensa cultura que posseeix l'eximi prohoms del socialisme català.

En acabar la seva magistral oració, el públic entusiasmada, li tributà, d'empeus, una llarga ovació.

CONFERÈNCIA PEDAGÒGICA.—Disabte passat, al saló de sessions de l'Ajuntament, donà una conferència, el senyor Pere Fàbrega, Alumne-Mestre de l'Escola Normal de la Generalitat.

Parlà de les tendències educatives actuals. El presentà el senyor J. Danés, el qual amb poques paraules digué com el senyor Pere Fàbrega havia palesat, durant la seva breu estada als nostres Grups Escolars, una veritadera pasta d'educador, coneixedor de les noves orientacions pedagògiques actuals, les quals innegablement, per la seva bondat i superioritat a les velles normes educatives, s'haurien d'imposar tot seguit. Féu un calorós elogi de la forma de treballar del senyor Fàbrega, el qual venia avui a acomia-

dar-se d'Olot amb una conversa sobre educació, que no dubtava pas que el nombrós públic escoltaria i premiaria com cal. Tot seguit començà a parlar el senyor Fàbrega, el qual explicà les noves orientacions educatives, arrancades principalment de la Biologia i la Psicologia de l'infant.

Explicà la violència i tortura que representaven els procediments antics i la suggestió i estimació que despertaven al nen, els procediments i formes d'ensenyaments d'avui dia.

Explicà els postulats de l'Escola Unica i els principis en què es basava l'Escola Activa. Posà nombrosos exemples per a demostrar les enormes avantatges que tenia l'escola activa i única, per damunt de l'escola verbalista i de classe.

Acabà la seva conferència preguntant als pares que s'acostin més a l'escola i que ajudin amb la seva col·laboració a la implantació de l'Escola Nova, puix que sovint la ignorància dels pares és un obstacle a l'assag de noves tendències escolars que permetrien una major cultura de l'alumne, amb menys de temps i d'esforç.

El conferenciant fou cordialment aplaudit.

¿QUINA CULTURA

donaren les dretes als teus fills, en la monarquia de mala memòria? ¿Quines possibilitats de fer-los homes t'oferiren les seves Universitats, tancades als modestos i als pobres?

Absolutament cap. Si no disposaves d'un capital per a pagar-li els estudis, el teu fill, que hauria pogut ésser un home de carrera, hagué de conformar-se amb la feina modesta del magatzem i de la fàbrica, i hagué d'ofegar, en el millor del seu esperit, l'amargura de sentir-se un fracassat.

La República, en canvi, ha vingut a obrir els camins de la cultura i les aules de les Escoles superiors i les Universitats a tots els fills de les mares de Catalunya. A tots. No depèn de la posició social, ni de la fortuna, ni de la protecció, ni del sacrifici penós d'un estalvi de pa a taula. Depèn només de la capacitat del teu fill, i de la voluntat d'acudir a l'estudi i a l'aula.

Si el teu vot, dona, fos per a les dretes, la República deixaria d'ésser el que és per a convertir-se en el que era la monarquia de mala memòria. I la Universitat i l'escola superior tornarien a tancar-se per als teus fills modestos i per als teus cabals insuficients.

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telef. 119

Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes
rebudes diàriament a les 5 tarda.

LA SELVA

CALDES DE MALAVELLA

LA MOVILITZACIÓ DE LES DRETES

Les dretes de Catalunya es movilitzen. Recorren a totes les posicions per triomfar el dia 19 de novembre.

Els cacics dels pobles es mouen desesperadament per a fer comprendre que ells són els millors i que governant els seus tornarien a la idíl·lica pau del temps de la Dictadura, on els homes no podien exercir cap dret, que com a ciutadans els pertocava. El triomf de les dretes significaria el retorn del temps de la retirada de Xauen, on foren occis deu mil homes saturats de vida, que moriren per satisfer les ambicions d'uns senyors sense dignitat i als quals la vida dels fills del poble no els importava res.

Està massa tacada la seva història perquè puguin guanyar les eleccions; el poble sap que ells al poder significa la Dictadura i el retorn de totes les coses que la República va fer desaparèixer.

Cal que el ciutadà es doni compte de l'hora transcendental que està travessant Catalunya i que, serenament, reflexioni i pensi que la nostra pàtria en mans dels homes de la Lliga seria la pèrdua de totes les llibertats conquerides, perquè aquests sols volen l'autonomia catalana per negociar amb ella. De llibertat no en volen. Més ben dit, sí, en volen, però per a ells sols, però no per al poble. Catalunya, en mans de la Lliga, seria una cosa morta, un cos que aniria a remolc de totes les idees arcaïques que aquests senyors sustenten.

El ciutadà ha de recordar que els senyors Esteves que ara fan propaganda per la Lliga, sortiren per les Rambles de Barcelona amb el fusell a l'espatlla per metrallar el poble que demanava pa i treball.

No és possible que Catalunya doni el triomf a la Lliga. El poble sap que hi ha uns homes que no s'han torçat mai, que

sempre han seguit una línia recta, una trajectòria tan clara, que per tres vegades els donà la victòria, i el dia 19, per quarta volta, sortiran elegits per representar en el parlament espanyol la voluntat de Catalunya. Aquests homes són els d'Esquerra Republicana de Catalunya.

No hi fa res que les dretes i els pseudo-esquerristes ens combatin; no hi fa res que ens difamin; tot el llot que ara ens volen tirar damunt nostre, caurà sobre d'ells per obra del poble català, que reconeix les aptituds d'uns i altres.

Per anar contra l'Esquerra, es fan les conxorxes més inversemblants; es fa la campanya més innoble que hom pugui suposar, les insídies i calúmies es llancen a grapats. Es nota en la premsa i principalment en dos diaris ("La Publicitat" i "L'Opinió"), la baixa passió dels seus animadors, que transformen la política en una cosa execrable i indigna de patrocinar-la uns homes que tenen sempre a boca plena els mots d'honradesa i honorabilitat. És la campanya d'uns despitats que es pensen que d'aquesta manera guanyaran per a ells, el sentir del poble català.

No'n fem cas de cap dels dos; l'un, perquè de mol temps ja estem acostumats a sentir-lo de la mateixa manera, i l'altre, perquè la seva campanya la conceptuem com la més cínica de totes, perquè uns homes que conserven les actes de regidors i diputats al parlament català, després d'haver estat expulsat d'E. R. C. no ens mereixen cap confiança. Els homes demòcrates, com suposen ells que ha són, han d'acatar sempre les decisions del partit al qual pertanyen; aquest és l'únic que pot resoldre tots els afers d'una manera contundent i sense apel·lació, però, això de què vinguin quatre senyors que ells mateixos es titulin els més savis i els més capacitats i vulguin posar-se en front de tot un partit i àdhuc, en lloc d'ells acatar les seves decisions, voler que aquest es sotmeti a ells, no es pot permetre en cap partit democràtic.

El poble sap que l'única possibilitat de tenir totes les llibertats, està, avui per avui, en E. R. C., i com que està convençut d'això, és inútil la campanya demagògica, perquè el dia 19, Catalunya ratificarà la confiança en els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

FREDERIC

Caldes, novembre de 1933.

OCASIÓ

Piano elèctric, bon estat, que val tretze mil pessetes, es ven a preu de ganga. — Raó: Cafè Colonial, Caldes de Malavella.

PER LLOGAR: Des de 1.er de gener de 1934 el local baixos del Casino Olotí.

Informaran al mateix Casino, de 9 a 10 de la nit.

EL GIRONES

GIRONA

Segons vegérem, aparegué en els altres periòdics de la llocalitat un remittit o un escrit defensant el Rev. Dr. Pou i publicant el fall de l'Audiència.

Tal volta per la manxeta publicada en el nostre número 59 referent a haver estat conduït entre una parella de seguretat el Rev. Dr. Josep Pou, no fórem favorecuts amb un escrit o remittit aparegut en els fiaris de Girona en el qual es publicava el fall de l'Audiència.

Havent tingut en les nostres mans una còpia del testament de D.ª Maria Gascó i tia dels germans Josep i Enric Martí, en el qual es nombra hereu de confiança a dit sacerdot Dr. Pou, i en canvi ni tan sols s'anomena els dos nebots que per naturalesa i família, corresponia ésser hereus, amb els quals vivia amb tot carinyo i amistat, i que l'assistiren en tota l'enfermetat i durant la seva mort.

A més, hi han unes clàusules molt especials, en dit testament, les quals posen en evidència, que hi ha persones que, valent-se d'un vestit sacerdotal, influeixen en els seus feligresos per apropiar-se sense escrúpols dels seus béns, i deixant a la misèria a les famílies dels testadors, cosa freqüent desgraciadament i sobretot en aquesta ciutat, tal volta per la indiferència o complicitats dels seus superiors eclesiàstics.

El dia que tinguem temps i humor, comentarem com cal dit testament, per quant una de les còpies obra en nostre poder.

També tenim dades suficients per escandalitzar l'opinió pública sobre un afer del mateix capellà, relacionades amb l'herència d'en Josep Porcalla; una operació de compra-venda interessantíssima.

NOTA DE L'ALCALDIA. — Dels antecedents obrants a l'Oficina Municipal de Sanitat, resultat que, continuant la tasca de sanejament de la Ciutat, empresa per l'Alcaldia, s'han realitzat pels respectius propietaris obres de substitució de pous negres per desguàs a la claveguera, instal·lació del servei d'aigua potable i tancament de pous d'aigua impotable i altres de caràcter sanitari a les cases següents:

- Carrer de l'Argenteria, núm. 3, 9, 13 i 30.
- Rambla Llibertat, núms. 27 i 32.
- Carrer de Santa Clara, núm. 4.
- Carrer de les Ballesteries, núm. 28.

Carrer de la Barca, núms. 8 i 15.
 Carrer de Pedret, núms. 11 i 46.
 Carrer de la Força, núm. 32.
 Carrer Cort-Reial, núm. 17.
 Carrers dels Ciutadans, núm. 5.
 Carrer de la Muntanya, núms. 3 i 9.
 Carrer de les Pedreres, núm. 16.
 Carrer de l'Olivera, núm. 16.
 Carrer d'ENDERROCADES, núms. 3 i 8.
 Carrer del Carme, núm. 68.
 Carrer de Santa Eugènia, núm. 16.
 Plaça de Sant Francesc, núm. 11.
 Rambla Pi i Margall, núm. 11.
 Girona, octubre de 1933.

* * *

Nota pregada

LA REAPARICIÓ DEL "CLARIS"

Havíem anunciat l'aparició regular del "Clarís" (Comentari a la vida nacional catalana) pel proppassat mes d'octubre. Tot està a punt per a realitzar-la. Però tenint en compte que el final d'octubre coincidirà amb un període electoral, propici, com tots, a confusionismes i apassionaments, la seva redacció decidí ajornar-ne la sortida fins que les eleccions hagin passat.

Fins ara hem anat rebent nombroses proves d'afecte i d'interès de tot Catalunya, les quals ens confirmen en la convicció que ja teníem de la seva utilitat i de la seva consciència, indispensables, i ens revelen palesament la fretura que té Catalunya d'una publicació que sàpiga i pugui assenyalar, en tot moment, per damunt el tumulte polític, l'interès suprem de la Pàtria.

EL PESOMBRE DE LES QUINTES

ha desaparegut de la teva llar, dona de Catalunya. ¿Recordes aquella tortura d'abans, aquell imaginar cada nit que quan el fill tindrà vint anys, quan el noi començarà d'ésser l'home que ajuda les necessitats de la casa i aconsola la bona vellesa dels pares, el quintaran i potser l'enviaran a l'Àfrica?

¿Recordes aquella angúnia de les llargues jornades sense cartes d'ell, aquell esglai de les notícies d'una topada amb l'enemic, aque espanllt dels combois assaltats, de les posicions copades, de les ambulàncies camí dels hospitals de sang?

¿Recordes, dona?

La República, les esquerres de la República, han acabat amb el pesombre de les teves nits d'antany. Els teus fills no te'ls pren ningú de la llar, més que en un curtíssim espai de temps per a prendre el servei. Els teus fills no van a l'Àfrica. Tú ja no sofreixes més esperant la carta que potser no vindrà...

Dona, Mare, Germana:

VOTA PER LA DEMOCRÀCIA!

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya

El Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, seguint la tradició establerta pel Congrés Internacional de l'Estalvi, celebrat a Milà l'any 1925, i consaguant amb l'establert en els Estatuts que són base de la seva institució, celebra enguany la festa del Dia de l'Estalvi, i destina una quantitat per a intensificar i estimular la virtut de l'estalvi entre els seus imponents, procurant que els premis recaiguin entre els que siguin més creditors i tinguin un objecte social més definit.

Fidel a aquests propòsits, el Consell d'Administració d'aquesta Sucursal de Girona, ha acordat el repartiment de vint-i-sis premis, amb un total de tres mil pessetes, i amb subjecció a les següents normes i condicions:

1.er Concedir cinc premis de cent pessetes cada un, amb destinació a titulars de llibretes que tinguin més d'un any d'antiguitat el dia 31 d'octubre de 1933, i que pertanyin a obrers, jornalers, servents o empleats amb sou inferior a 500 pessetes mensuals, i que hagin efectuat des del primer d'octubre de 1932, almenys una imposició mínima mensual. Aquestes impositcions es classificaran per rigorós ordre de regularitat i importància, i es publicarà el detall de les llibretes beneficiades, per si algú es creïés amb més drets.

2. on Cinc premis de cent pessetes cada un, per aquells imponents o titulars de llibretes d'estalvi a la vista, que essent obrers, jornalers, servents o empleats amb sou inferior a 500 pessetes mensuals, hagin efectuat un major nombre, des de la fundació de la Sucursal de Girona, d'impositcions sense cap reintegre, i no estiguin compresos en l'apartat anterior.

3. Cinc premis de cinquanta pessetes cada un, amb destinació a titulars de llibretes d'estalvi a la vista, que essent jornalers, obrers, servents o empleats amb sou inferior a 500 pessetes mensuals, hagin efectuat un major nombre d'impositcions, sense cap reintegre, des del 31 d'octubre de 1932 al 31 d'octubre de 1933.

4. Cinc premis de cinquanta pessetes cada un, amb destinació a titulars de llibretes d'estalvi a la vista, que essent jornalers, obrers, servents o empleats amb sou inferior a 500 pessetes mensuals, no compresos en els anteriors premis, tinguin un saldo més crescut.

5. Tres premis de cent pessetes cada un, a favor de titulars de llibretes d'estalvi a la vista, que tinguin més edat, i a sollicitud d'aquells, els quals hauran de dirigir-se a la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, Sucursal de Girona, fins el dia 30 de novembre de 1933.

6. Tres beques de quatre centes pessetes cada una, destinades a contribuir durant el curs de 1933-34, a

pagar les despeses de batxillerat elemental, carrera del Magisteri primari, o a subvencionar un alumne per al seu perfeccionament en un art o ofici.

Per a optar a qualsevulla d'aquestes beques serà condició indispensable ésser imponent de la Caixa de la Sucursal de Girona, sigui quin sigui el seu domicili, i tenir llibreta oberta, almenys amb anterioritat de sis mesos, i amb saldo no inferior de cinquanta pessetes. A aquest efecte, es prendrà com a data de base la del 31 d'octubre de 1933. Deurà sol·licitar-se per instància a la Caixa, per fins tot el dia 30 de novembre, i serà imprescindible, per a la beca de batxillerat elemental, haver acabat els estudis d'ensenyança primària; per a la de carrera del Magisteri, serà indispensable demostrar el bon aprofitament en els cursos o estudis elementals; per al perfeccionament en un art o ofici, serà imprescindible demostrar l'aprofitament i bon comportament en els tallers on s'hagi prestat servei. Si es presentaven diverses sol·licituds, tindran preferència els fills de famílies més humils. S'entén per tals, aquells que no paguin contribució de cap mena, o que els caps de família no disposin d'un sou superior a 490 pessetes mensuals. El Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, a Girona, resoldrà lliurement a qui hagin de recarre aquestes beques o premis.

Aquells que creguin lesionats els seus drets pel fall que dicti el Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, a Girona, podran reclamar davant el Consell Central de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, de Barcelona, el fall del qual serà inapel·lable.

Girona, 31 d'octubre de 1933.— Pel Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya a Girona. — El President, J. Puig Pujades. — El Secretari, J. Surís Soler.

* * *

Durant aquestes Festes hem recollit la nota altament simpàtica i satisfactòria de veure com els asilats de la Casa d'Assistència i d'Ensenyament han estat sovint i repetidament convidats a diversos espectacles i divertiments. Els propietaris del "Carrousel Caspolino" i Boix, del Teatre Titelles i de varies Xurreries, els convidaren i obsequiaren falaguerament. El senyor Hervàs del "Olimpique Circus" els dedicà una sessió especial, que no cal dir com fou celebrada i agrada.

El Girona F. C. els concedí com de consuetut entrada a l'Estadi, on pogueren presenciar els grans partits d'aquests dies.

El Consistori dels Jocs Florals els invità atentament i assistiren també a tan simpàtica festa i per a què el goig fos complert concorreguren també al Concert Popular de l'Orquestra Simfonia de Girona.

Molt bé per a tots!

BAIX EMPORDA

PALAFRUGELL

El proppassat diumenge, el conegut propagandista del B. O. C., Jaume Miravittles, donà una conferència en el veí poble de Montràs sobre l'actuació política.

Hi va assistir una nombrosa concurrència.

S'ha constituït la nova Junta Directiva de la Federació de Cooperatives de les comarques gironines.

Els representants de les nostres Cooperatives, senyors Joan Carreres i Josep Ribes, de "La Reformadora" i de "La Econòmica Palafrugellense", respectivament, hi figuren com a secretari el senyor Carreres, i com a secretari assessor, el senyor Ribes.

El dimarts de la setmana passada va reunir-se el Consell Local de Primera Ensenyança amb assistència de l'Inspector Cap senyor Junqueres. Aquest donà compte de la visita efectuada a l'edifici arrendat per l'Ajuntament, a Llofriu, per a instal·lar-hi l'escola nacional d'aquesta barriada, la qual mereixé la seva conformitat.

Dintre pocs, doncs ja que aquest era l'únic tràmit a complir per efectuar el trasllat de l'escola de Llofriu, i en tant la situació econòmica de l'Ajuntament no per-

meti la construcció de la que està en projecte des de l'any 1922, els veïns de l'esmentada barriada veuran complerts els seus desigs de mudar l'escola de local.

A més a més de l'anterior qüestió, s'aprofità la vinguda del senyor Junqueres per a parlar-li de la necessitat de crear unes escoles de pàrvuls a la nostra vila, que serveixin de complement a les graduades avui existents, insuficients per a atendre el gros contingent d'alumnes matriculats.

Davant aquesta exuberància de mainada que sempre és un bon senyal, sembla que si per part de l'Ajuntament es poden trobar els locals apropiats, per part de l'Estat es farien ràpidament els possibles per evitar que un gran nombre d'infants es passessin tot el dia jugant pels carrers, degut a tenir les Escoles Nacionals les aules completament atapeïdes.

El dimecres de la setmana passada va tenir lloc una aplegada d'obriers suro-tapers convocada pel "Sindicat Únic de Treballadors" afecte al grup de la C. N. T.

S'acordà presentar unes bases de millorament a la patronal i donar un plaç de vuit dies per a contestar. S'acordà, segons quina fos la resposta, intentar una vaga general.

Diumenge es jugà un partit de futbol de Campionat de Catalunya entre el F. C. Barcelona i el nostre equip. Guanyà l'equip local per un gol a cap. Els nombrosos acompanyants del famós equip barceloní se n'anaren molt enfadats del resultat. Acabat el mateix, i organitzada pel "Foment de la Sardana", en tingué lloc una ballada a la Plaça de la República.

El propinent dissabte tindrà lloc i organitzat per la "Penya d'Esport i d'Esbarjo" a la sala-teatre del "Coliseu Empordanès", un ball dit de quatre pessetes i mitja. Sembla que es tracta d'obligar a les noies que hi assisteixin d'anar amb un vestit, l'import total del qual no excedeixi de les quatre i mitja en qüestió. L'acte serà amenitzat per l'orquestra "La Principal" de la nostra vila.

C.

Ortopèdia Dr. Roca

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 2'30 pts.

BRAGUERS - PERFUMERIA

PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS

ÉS LA

Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més ecoròmics.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos Enèrgic

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTADA
Passeig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113
Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l'Agència Arias

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: ANÓNIMA DE TRANSPORTES

(Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7

(ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de Petita Velocitat que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de Fundició
de ferro i metalls
OLOT
Carretera de Girona, 21
Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE RAMON ROVIRA

TELÈFON, 330

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

de
PERE VALENTI FURTET
Calderers, 13 - **GIRONA**

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes · **GIRONA** · Telèfon, 144
FARMACIA RIBAS

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

ORBEA

- **GIRONA**

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona
TELÈFON, 321

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO
"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
RAHOLA
Girona

CALÇATS MALARET

Vendes a l'engròs i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5
GIRONA